

Lovforslag nr. L 122. Fremsat den 27. marts 2008 af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen)

Forslag

til

Lov om ændring af byggeloven

(Afbureaukratisering af byggesagsbehandlingen og markedskontrol med byggevarer)

§ 1

I byggeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 452 af 24. juni 1998, som ændret ved lov nr. 228 af 31. marts 2001, § 2 i lov nr. 1088 af 17. december 2002, § 1 i lov nr. 484 af 9. juni 2004, § 41 i lov nr. 542 af 24. juni 2005 og § 1 i lov nr. 575 af 6. juni 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 11 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Ved projektering af de bygninger, der er nævnt i *stk. 1*, og i det omfang der i bygningsreglementet ikke er fastsat bestemmelser om det pågældende tekniske forhold, har ansøgeren ansvaret for, at projekteringen vedrørende disse forhold varetager de hensyn, som loven tilsigter at varetage.«

2. Efter overskriften til kapitel 4 »*Administrative bestemmelser*« indsættes som overskrift:

»*Byggetilladelse*«

3. §§ 16-16 A ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 16. Arbejder, der er omfattet af § 2, må ikke påbegyndes uden byggetilladelse. Kommunalbestyrelsen kan kræve, at ansøgeren giver de oplysninger, der er nødvendige for bedømmelse af ansøgningen. Ansøgeren skal i ansøgningen om byggetilladelse oplyse, om bygningen er omfattet af *stk. 3*.

Stk. 2. Ansøgeren skal til kommunalbestyrelsen fremsende relevante tekniske oplysninger om bygningens data til brug for opbevaring.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal ikke foretage en vurdering af de tekniske forhold ved følgende bygningstyper, jf. dog *stk. 5* og *8*:

- 1) Mindre bygninger, herunder carporte, garage, udhuse, drivhuse og tilbygninger hertil mv.
- 2) Småhuse, herunder enfamiliehuse, tilbygninger til og ombygninger af enfamiliehuse, sommerhuse, opvarmede udestuer mv.
- 3) Jordbrugerhvervets avls- og driftsbygninger.
- 4) Industri- og lagerbygninger, hvor installationerne har et begrænset omfang, hvor bygningen kun har en etage, og hvor bygningen har en let tagkonstruktion.

Stk. 4. Ved tekniske forhold forstås i denne lov krav, som er indført i medfør af byggeloven til

- 1) adgangsforhold eller tilgængelighed, herunder krav til indretning,
- 2) konstruktioner, herunder krav til fugt og holdbarhed,
- 3) brandforhold,
- 4) indeklima,
- 5) energiforbrug og
- 6) installationer.

Stk. 5. I sager vedrørende bygninger omfattet af § 16, *stk. 3* og *4*, foretager kommunalbestyrelsen uanset *stk. 4*, en vurdering af, om lovgivningens krav til brandforhold er opfyldt. Tilsvarende gælder i sager om sammenbyggede enfamiliehuse med over 2 husstande, herunder række- og kædehuse.

Stk. 6. En byggetilladelse kan opdeles i deltiladelser, hvis byggeriet efter kommunalbestyrelsens skøn kan påbegyndes, uden at alle forhold i byggesagen er endeligt afklaret.

Stk. 7. En tilladelse bortfalder, hvis det af tilladelsen omfattede arbejde ikke er påbegyndt in-

F. t. l. vedr. byggeloven

den 1 år fra tilladelsens dato. Må det antages at et projekt, der omfatter flere bygninger, ikke kan færdiggøres inden 2 år fra dets påbegyndelse, kan tilladelsen begrænses til en del af projektet.

Stk. 8. I bygningsreglementet kan der fastsættes regler om, at kommunalbestyrelsen ikke må meddele tilladelse efter stk. 1, før der er meddelt nødvendig tilladelse efter anden lovgivning til det ansøgte.

Stk. 9. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke bygningstyper der er undtaget fra teknisk kontrol hos kommunalbestyrelsen, jf. stk. 3, og om hvad der efter denne lov forstås ved tekniske forhold, jf. stk. 4.

Ibrugtagningstilladelse

§ 16 A. Arbejder, der er omfattet af § 2, må ikke tages i brug uden kommunalbestyrelsens tilladelse. I bygningsreglementet kan fastsættes regler om midlertidig ibrugtagen af et byggearbejde, før det er endeligt færdiggjort.

§ 16 B. I bygningsreglementet kan fastsættes regler om indskrænkning i kravene om tilladelser, som nævnt i § 16, stk. 1, og § 16 A, stk. 1.

Stk. 2. Bygningsmæssige foranstaltninger, der tjener forsvarsmæssige eller andre formål, som efter vedkommende ministers skøn bør hemmeligholdes, kan påbegyndes og tages i brug uden tilladelse fra kommunalbestyrelsen i det omfang, de ikke omfatter tilslutning til veje, forsynings- eller afløbsledninger eller lignende anlæg.

Kommunalbestyrelsen som bygningsmyndighed

§ 16 C. Kommunalbestyrelsen påser i sagsbehandlingen, at denne lov og de regler, der er fastsat i medfør heraf, overholdes, jf. dog § 16, stk. 3. Hvis det i en ansøgning om byggetilladelse er anført, at bygningen er omfattet af § 16, stk. 3, skal kommunalbestyrelsen påse, om dette er tilfældet. Finder kommunalbestyrelsen, at dette ikke er tilfældet, skal kommunalbestyrelsen underrette ansøgeren herom. Kommunalbestyrelsens afgørelse kan påklages i henhold til § 23.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen påser, at påbud efter loven eller regler fastsat i medfør heraf efterkommes, og at vilkår fastsat i tilladelser eller dispensationer, som er meddelt af kommunalbestyrelsen, overholdes.

Stk. 3. Bliver kommunalbestyrelsen opmærksom på et ulovligt forhold, skal den søge forholdet

lovliggjort, medmindre det er af ganske underordnet betydning.

Stk. 4. En meddelelse om standsning af et byggearbejde, der er påbegyndt uden fornøden tilladelse, kan ikke påklages efter § 23, medmindre det gøres gældende, at arbejdet ikke kræver forudgående tilladelse.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan på ejerens bekostning lade et påbud om at berigtige et ulovligt forhold tinglyse på ejendommen. Når forholdet er berigtiget, skal kommunalbestyrelsen på ejerens bekostning lade påbudet aflyse fra tingbogen.«

4. I § 19, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Skal der foretages en undersøgelse af et teknisk forhold, kan kommunalbestyrelsen bistås af en person, som besidder relevant teknisk indsigt.«

5. § 23, stk. 1, affattes således:

»Kommunalbestyrelsens afgørelser truffet i henhold til denne lov kan, for så vidt angår retlige spørgsmål påklages til statsforvaltningen jf. dog § 12, stk. 7, § 16 C, stk. 4 og § 18 A, stk. 4.«

6. § 24, stk. 1, affattes således:

»Kommunalbestyrelsens afgørelser kan, når ikke andet er bestemt, påklages til statsforvaltningen inden 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende.«

7. I § 30, stk. 1, litra h, ændres »materiale.« til: »materiale,«

8. I § 30, stk. 1, indsættes som litra i og j:

i) undlader at give oplysninger eller yde bistand til økonomi- og erhvervsministeren, eller personer, der er særligt bemyndiget hertil, efter § 31 B, stk. 3, eller

j) undlader at udtage prøver efter § 31 B, stk. 4.«

9. § 31, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om betingelser for markedsføring og salg af byggevarer og herunder fastsætte regler med henblik på opfyldelse af De Europæiske Fællesskabers forordninger og direktiver om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer og om bygningers energiforhold og lignende bygningsrelaterede bestemmelser.«

10. §§ 31 A-31 C ophæves, og i stedet indsættes:

»Markedskontrol

§ 31 A. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om tilsyn og kontrol med, at regler, der er fastsat i medfør af § 31, overholdes. Ministeren kan herunder fastsætte regler, der pålægger fabrikanten eller importøren af byggevarer at afholde samtlige udgifter i forbindelse med stikprøvekontrol samt regler, der pålægger fabrikanten eller importøren at refundere myndighedens udgifter til varer, der er indkøbt i detailhandlen. Ministeren kan bemyndige private eller offentlige virksomheder til at udføre denne kontrol.

Stk. 2. Ministeren kan påbyde producenten eller enhver, der har bragt en vare i omsætning, at bringe et forhold, der ikke opfylder de krav, der er fastsat i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller i Det Europæiske Fællesskabs forordninger, i orden inden for en given frist.

Stk. 3. Bringes et ulovligt forhold ikke i orden inden tidsfristen, jf. stk. 2, kan økonomi- og erhvervsministeren påbyde producenten eller enhver, der har bragt varen i omsætning, at

- 1) tilbagetrække varen med henblik på at forhindre, at et ulovligt produkt distribueres og eller markedsføres, indtil det ulovlige forhold er bragt til ophør,
- 2) tilbagekalde varen, med henblik på returnering af et ulovligt produkt, som producenten eller distributøren tidligere har leveret eller stillet til rådighed for forbrugere, virksomheder mv., indtil det ulovlige forhold er bragt til ophør, eller
- 3) sørge for, at byggevaren eller installationen fjernes fra en bygning eller et anlægsarbejde, hvor varen allerede er anvendt.

§ 31 B. Økonomi- og erhvervsministeren, eller den offentlige myndighed, der er bemyndiget hertil, har som led i kontrollen efter reglerne udstedt i medfør af § 31 og § 31 A, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til kontrol af byggevarer, byggepladser og lokaliteter, hvor producenter, forhandlere, importører og øvrige omsætningsled opbevarer byggevarer, og adgang til alle relevante dokumenter i både fysisk og elektronisk form. Myndigheden kan ved kontrollen

lade sig bistå af personer, som besidder relevant teknisk indsigt.

Stk. 2. Politiet yder om nødvendigt bistand hertil. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 3. Ethvert led i omsætningen af byggevarer skal efter anmodning fra den, der udfører kontrollen, jf. stk. 1, give alle oplysninger, som har betydning for kontrollens gennemførelse. Ethvert led i omsætningen skal efter anmodning vederlagsfrit yde den fornødne bistand ved foranstaltninger, der iværksættes i henhold til loven eller de i medfør af loven fastsatte regler, herunder ved kontrol, prøveudtagning, kopiering og udlevering af skriftligt materiale og udskrift af elektroniske data.

Stk. 4. Ministeren, eller den offentlige myndighed han bemyndiger hertil, kan som led i markedskontrollen vederlagsfrit mod kvittering udtage eller pålægge virksomheden at udtage prøver af byggevarer, herunder halvfabrikata og færdigvarer.

Stk. 5. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at ethvert led i omsætningen af byggevarer skal yde Erhvervs- og Byggestyrelsen og personer, der er særligt bemyndigede hertil jf. § 31 A, stk. 1, bistand ved forsendelse af prøver og afholde udgifterne herved.

§ 31 C. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelse af sanktioner efter § 31 A, stk. 3.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om videregivelse af kontrolresultater til organer i Det Europæiske Fællesskab.

§ 31 D. Økonomi- og erhvervsministeren kan delegere sine beføjelser efter denne lov til en anden offentlig myndighed.

Stk. 2. Henlægger økonomi- og erhvervsministeren sine beføjelser efter loven til en anden offentlig myndighed, kan ministeren fastsætte regler om klageadgang, herunder at afgørelsen ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 31 E. Økonomi- og erhvervsministeren kan bemyndige kommunalbestyrelsen til at udøve de beføjelser, der tilkommer økonomi- og erhvervsministeren i henhold til deklARATIONER eller servitutter pålagt en ejendom i medfør af tidligere byggelovgivning.«

§ 2

Stk. 2. § 1, nr. 10, træder i kraft den 1. juni 2008.

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2009, jf. dog stk. 2

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Baggrunden for lovforslaget
 - 1.1. Indledning
 - 1.2. Mindre byggerier af begrænset kompleksitet
 - 1.3. Større og mere komplicerede byggerier
 - 1.4. Visse typer bygninger er underlagt en teknisk kontrol, der kan være mere omfattende, end risiciene berettiger til
 - 1.5. Uensartet kontrol hæmmer industrialisering af byggeriet
 - 1.6. Omkostninger i byggesagsbehandlingen
 - 1.7. Uensartede gebyrer
 - 1.8. Markedskontrol med byggevarer
2. Lovforslagets formål og indhold
 - 2.1. Formål og indhold
3. Ansvar og forbrugerbeskyttelse
 - 3.1. Obligatorisk byggeskadeforsikring
 - 3.2. Rådgiveransvarsforsikring
 - 3.3. Klageadgange
 - 3.4. Klage over udførelsen
4. Lovliggørelse
5. Dispensation fra bygningsreglementet
6. Gebyr for kommunal byggesagsbehandling
7. Evaluering
8. Markedskontrol med byggevarer
9. Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner
10. Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner
11. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
12. Administrative konsekvenser for borgerne
13. Miljømæssige konsekvenser
14. Forholdet til EU-retten
15. Høring
16. Sammenfattende skema

1. Baggrunden for lovforslaget

1.1. Indledning

Lovforslagets formål er at afbureaukratisere byggesagsbehandlingen, idet kommunerne med lovforslaget fritages fra at føre teknisk kontrol med mindre bygninger og ukomplicerede industribygninger.

Der opføres og ombygges årligt i dag ca. 60.000 bygninger i Danmark, hvoraf ca. 85 pct. er mindre byggerier som enfamiliehuse til helårsbrug, sommerhuse, udestuer og garager. En stor del af enfamiliehuse opføres som typehuse. De resterende 15 pct. af byggeriet består af etageboliger, erhvervsbyggeri, jordbrugerhvervets drifts- og avlsbygninger, institutioner, sportshaller, indkøbscentre mv.

Kommunerne kontrollerer i dag, at alle nye bygninger opfylder de nationale krav til sikkerhed og sundhed, og de lokale krav, der skal sikre, at hensyn til naboer, lokalområde og den lokale udvikling varetages. Desuden kontrollerer kommunen, at bygninger bliver opført, så faren for brand og brandsmitte minimeres, og at bygninger overholder bygningsreglementets regler om tilgængelighed. Endelig skal kommunen i sin byggesagsbehandling sikre, at øvrig lovgivning overholdes. Øvrig lovgivning er fx lov om planlægning, lov om naturbeskyttelse, lov om arbejdsmiljø og beredskabsloven.

1.2. Mindre byggerier af begrænset kompleksitet

Mindre byggerier omfatter enfamiliehuse, tilbygninger til enfamiliehuse, sommerhuse, carporte, udhuse, garager, drivhuse, mv. For enfamiliehuse, tilbygninger og sommerhuse gælder, at bygherren skal søge kommunen om tilladelse til opførelsen, hvorefter kommunen kontrollerer, om det projekterede byggeri overholder såvel lovgivningens bebyggelsesregulerende som tekniske krav. Øvrige små bygninger kan opføres uden tilladelse, men kommunen skal have besked, inden byggeriet opføres. Mindre byggerier udgør ca. 85 pct. af alt byggeri.

1.3. Større og mere komplicerede byggerier

Større byggerier omfatter etagebyggerier og alt erhvervsbyggeri fra simple lagerbygninger og jordbrugerhvervets drifts- og avlsbygninger over kontorbygninger til indkøbscentre og sportshaller mv. For alle større byggerier på nær jordbrugerhvervets drifts- og avlsbrugsbygninger gælder, at bygherren skal søge kommunen om tilladelse til at opføre byggeriet, hvorefter kommunen kontrollerer, om det projekterede byggeri overholder såvel de bebyggelsesregulerende som tekniske krav til større byggerier. Når byggeriet er færdigt, skal bygherren søge kommunen

om tilladelse til at tage byggeriet i brug. Større byggerier udgør ca. 15 pct. af alle byggesager.

Den kommunale kontrol af, at samtlige bygninger overholder de nationale tekniske krav, indebærer en række væsentlige udfordringer.

1.4. Visse typer bygninger er underlagt en teknisk kontrol, der kan være mere omfattende, end risiciene berettiger til.

I dag kontrollerer kommunerne alle byggeriers tekniske forhold, uanset om det er et ukompliceret enfamiliehus eller et stort, kompliceret byggeri, hvor tekniske fejl kan have særligt alvorlige sikkerhedsmæssige konsekvenser. Dermed er mindre og ukomplicerede byggerier underlagt en kontrol af de byggetekniske forhold, der kan være mere omfattende, end risiciene synes at berettige til.

1.5. Uensartet kontrol hæmmer industrialisering af byggeriet

Der er forskel på kommunernes fortolkning af bygge Lovgivningens tekniske krav. En række aktører i byggeriet – bl.a. leverandører af typehuse og byggemoduler oplever, at "det samme hus" sagsbehandles forskelligt fra kommune til kommune. Da udviklingen går i retning af, at stadig flere byggerier og bygningsdele produceres industrielt, kan en uensartet fortolkning udgøre en barriere for udbredelse af et effektivt, industrialiseret byggeri.

1.6. Omkostninger i byggesagsbehandlingen

Teknisk kontrol af alle byggerier kan gøre byggesagsbehandlingen unødigt tung og omkostningsfuld. Den tekniske kontrol af alle byggerier gør det vanskeligere for kommunerne at prioritere opgaverne i byggesagsbehandlingen og binder generelt kommunale ressourcer, som kunne anvendes på andre områder. Den enkelte bygherre af mindre og/eller ukompliceret byggeri kan opleve, at kommunens tekniske kontrol er en påtvingen, gebyrbelagt ydelse, der ikke afspejler de tekniske risici ved byggeriet.

1.7. Uensartede gebyrer

Der er i dag stor forskel på, hvor meget kommunerne opkræver i byggesagsbehandlingsgebyr og på hvilket grundlag, kommunen fastlægger sit byggesagsgebyr.

1.8. Markedskontrol med byggevarer

Der er endvidere i forbindelse med lovændringen behov for at foretage ændringer i reglerne om markedskontrol med byggevarer, idet Erhvervs- og Byg-

gestyrelsen pr. 1. januar 2008 hjemtog opgaven med markedskontrol fra kommunerne.

2. Lovforslagets formål og indhold

2.1. Formål og indhold

Formålet med lovforslaget er at afbureaukratisere kommunernes byggesagsbehandling. Dette sker ved at fritage ukomplicerede byggerier fra kommunal kontrol af de byggetekniske forhold. Desuden skal lovforslaget bidrage til at tydeliggøre de principper, som kommunerne lægger til grund ved opkrævning af byggesagsgebyrer.

Lovforslaget indebærer, at kommunerne ikke længere skal kontrollere, om mindre byggerier som enfamiliehuse, sommerhuse, garager mv. overholder de tekniske krav i bygningsreglementet. Fritagelsen er begrundet i, at bygningerne er ukomplicerede og eventuelle fejl derfor kun vil have begrænsede sikkerhedsmæssige konsekvenser.

Lovforslaget lægger tillige op til, at ukomplicerede industribyggerier fritages fra kommunal kontrol med de tekniske forhold. Dette skyldes, at mange lagerbygninger og mindre, ukomplicerede industribygninger opføres som standardiseret elementbyggeri med velkendte teknikker og med meget lav variation.

Opførelse af jordbrugserhvervets drifts- og avlsbygninger skal i dag alene anmeldes til kommunen. Da disse bygninger i størrelse og karakteristika i dag kan sidestilles med lagerbygninger og industribygninger, bliver jordbrugserhvervets bygninger i lovforslaget ligestillet hermed. Dermed vil jordbrugserhver-

vets bygninger blive omfattet af krav om byggesagsbehandling, men undtaget krav om kommunal kontrol af de tekniske forhold.

For både lagerbygninger, simple industribygninger, jordbrugserhvervets bygninger og sammenbyggede enfamiliehuse med over 2 husstande gælder dog, at de bør være underlagt kommunal kontrol af, hvorvidt bygningerne er opført og indrettet, så der opnås tilfredsstillende tryk mod brand.

Økonomi- og erhvervsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at visse typer af avls- og driftsbygninger og industri- og lagerbygninger kan underlægges en kommunal teknisk kontrol, hvis disse bygningstyper er karakteriseret af en kompleksitet eller funktion, der kan sidestilles med etagebyggeri mv.

Lovforslaget vil betyde, at ca. 90 pct. af alt byggeri fremover vil være fritaget fra kommunal kontrol af de byggetekniske forhold.

Lovforslaget ændrer ikke ved kommunernes kontrol af de lokale, bebyggelsesregulerende forhold, såsom bygningens afstand til naboskel, udseende og højde ligesom kommunen fortsat skal kontrollere om anden relevant lovgivning, fx arbejdsmiljøloven, fredningsloven, miljøbeskyttelsesloven og beredskabsloven er overholdt. Desuden skal byggesagsbehandlingen fortsat sikre koordination mellem de forskellige relevante myndigheder.

For de 90 pct. af byggeriet, der vil blive fritaget for kommunal kontrol af de byggetekniske forhold, gælder:

Kommunerne skal fortsat kontrollere, at:	Kommunerne skal ikke kontrollere, at:
<p>Bebyggelsesregulerende regler er overholdt, herunder</p> <ul style="list-style-type: none"> – Om afstand til skel er overholdt. – Om krav til udseende og højde er overholdt. – Om reglerne vedr. brand er overholdt (kun jordbrugerhvervets drifts- og avlsbygninger, industribygninger og sammenbyggede enfamiliehusse med over to husstande). – Om anden lovgivning er overholdt, fx bygningsfredningsloven, miljøbeskyttelseslovgivningen og arbejdsmiljøloven. – Desuden skal kommunen i byggesagsbehandlingen fortsat koordinere mellem bygherre og øvrige relevante myndigheder, fx mht. kloak, renovation og vej. 	<p>Tekniske regler er overholdt, herunder</p> <ul style="list-style-type: none"> – Reglerne vedr. indretning af bygningen er overholdt, fx indretning af wc-rum. – Reglerne vedr. konstruktioner, fx tagets bæreevne. – Reglerne vedr. indeklima er overholdt, fx om der er tilstrækkelig ventilation. – Reglerne vedr. lyd er overholdt, fx om der er beskyttet tilstrækkeligt mod vejstøj. – Reglerne vedr. energi er overholdt, fx om bygningen er tilstrækkeligt isoleret. – Reglerne vedr. ildsteder er overholdt, fx, om centralvarmekedler har den fornødne virkningsgrad. – Reglerne vedr. installationer er overholdt, fx om vand og afløb er korrekt dimensioneret.

For større og mere komplicerede byggerier som etageejendomme til beboelse eller kontor, butikcentre, sportsanlæg mv. medfører lovforslaget ikke ændringer i den kommunale byggesagsbehandling. Kommunerne skal dermed fortsat varetage nabohensyn, godkende bygningens udseende og placering og kontrollere, at disse byggerier opfylder lovgivningens byggetekniske krav.

Kontrollen med de byggetekniske krav stiller stadig større krav til kommunernes tekniske kompetence og kapacitet. Dette skyldes, at kravene til bygninger i øget grad udformes som funktionskrav, som er krav, der tydeligt fortæller, hvad der skal opnås, men ikke hvordan det skal gøres. Bygningers energiforbrug er bl.a. formuleret som funktionskrav i form af rammer for bygningens behov for tilført energi frem for krav til mængden af isolering i bygningen.

For at sikre den nødvendige tekniske kompetence og volumen til at håndtere større byggesager, opfordres den enkelte kommune til at overveje, om kommunen selv råder over en tilstrækkelig kapacitet og kompetence til at håndtere de udfordringer, der knytter sig til den tekniske kontrol. Alternativt opfordres kommunen til at etablere et samarbejde med andre kommuner eller private rådgivningsvirksomheder for at sikre den tilstrækkelige faglige viden.

3. Ansvar og forbrugerbeskyttelse

Lovforslaget ændrer ikke ved, at det altid er den enkelte bygherre, der er ansvarlig for, at byggeriet er lovligt. Dette gælder uanset, om bygherren har tilknyttet en rådgiver i form af en arkitekt eller ingeniør.

Har bygherren indgået aftale med en rådgiver, vil rådgiveren altid være underlagt almindeligt rådgiveransvar for den ydelse, rådgiveren leverer. Er bygherren forbruger, kan denne efter reglerne i lov om forældelse af fordringer i indtil 10 år efter ydelsens levering gøre rådgiveren ansvarlig, hvis der konstateres fejl eller ulovligheder ved projekteringen af byggeriet.

Aftaleforholdet mellem bygherren og rådgiveren vil ofte være indgået med udgangspunkt i ABR 89 (almindelige bestemmelser om teknisk rådgivning og bistand). Uanset om ABR 89 anvendes eller ej, vil det dog altid være rådgiverens ansvar overfor bygherren at sikre, at byggeriet er projekteret i overensstemmelse med lovgivningen.

3.1. Obligatorisk byggeskadeforsikring

En del af de byggerier, der er undtaget den tekniske kontrol, vil være omfattet af den nye lovpligtige byggeskadeforsikring, hvor byggeriet efter henholdsvis 1 og 5 år er underlagt professionelle eftersyn, der skal afdække eventuelle væsentlige fejl og mangler ved bl.a. projekteringen.

Byggeskadeforsikringen gælder ved nyopførelse af enfamiliehuse, rækkehuse, etageboligbyggeri, udlejningsejendomme og bygninger med blandet bolig og erhverv, hvis bygningen hovedsageligt skal anvendes til beboelse.

Byggeskadeforsikringen gælder ikke for byggeri, der ikke er helårsbeboelse, sommerhuse, efterfølgende renoveringer og nye tilbygninger til eksisterende byggeri, byggeri der hovedsageligt skal anvendes til erhverv, byggeri der opføres og projekteres af forbrugeren selv og offentligt byggeri.

Byggeskadeforsikringen dækker væsentlige byggeskader, der har deres årsag i forhold ved opførelsen af byggeriet. Det vil sige, at hvis en rådgiver har lavet fejl i projekteringen, vil en skade som følge heraf være dækket af byggeskadeforsikringen, hvis den er væsentlig.

Byggeskader, der ikke falder ind under byggeskadeforsikringen dækningsomfang, kan være dækket af en rådgiveransvarsforsikring.

3.2. Rådgiveransvarsforsikring

Det er frivilligt for rådgiveren, om denne ønsker at tegne en rådgiveransvarsforsikring.

Danske Arkitektvirksomheder (Danske Ark) og Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI) har tilsammen ca. 1050 medlemsvirksomheder, som alle har en rådgiveransvarsforsikring. De to foreninger organiserer ca. 90 pct. af alle rådgivende ingeniører og arkitekter

3.3. Klageadgange

I regi af FRI og Akademiske Arkitekter er der klagenævn, som tager sig af klager over de ydelser, som er leveret af rådgivende ingeniører og arkitekter, der er medlemmer af de to organisationer.

3.4. Klage over udførelsen

Med den foreslåede lovændring ændres alene på forhold vedrørende projekteringen af bebyggelser og ikke udførelsen. Dog kan nævnes, at der findes privatoprettede klagenævne, hvortil der kan klages over forhold ved udførelsesdelen: Ankenævnet for Tekniske Installationer, Håndværkets Ankenævn og Byggeriets Ankenævn.

4. Lovliggørelse

Konstateres der ulovlige bebyggelsesregulerende eller tekniske forhold ved det færdige byggeri, er det i henhold til byggelovens § 16 C, stk. 3, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 3, kommunalbestyrelsens pligt at søge disse forhold lovliggjort. Dette forhold ændres ikke som følge af lovforslaget.

5. Dispensation fra bygningsreglementet

Kommunerne har i dag adgang til at dispensere fra de gældende krav til bygningers sundhed, sikkerhed og tilgængelighed. Dispensation skal sikre en vis fleksibilitet, og dispensationer gives ud fra et individuelt skøn.

Uanset byggeriets størrelse vil det fortsat kun være kommunerne, der kan tillade fravigelser fra de nationale tekniske krav og de lokale bebyggelsesregulerende krav.

6. Gebyr for kommunal byggesagsbehandling

I byggelovens § 28 står nævnt, at ministeren kan fastlægge nærmere regler om gebyrer for kommunalbestyrelsens behandling af ansøgninger i henhold til loven. Med denne bestemmelse er der således generel hjemmel til, at der kan fastsætte nærmere regler for den kommunale gebyroprkrævning.

Byggeloven giver kommunerne mulighed for at få dækket deres udgifter til byggesagsbehandling gennem gebyrer. Kommunerne kan selv fastsætte gebyrernes størrelse. Betingelsen er dog, at kommunen samlet set ikke må tjene penge på byggesagsbehandlingen.

Jordbrugerhvervet er i dag fritaget for at betale gebyr i forbindelse med den kommunale byggesagsbehandling. Når jordbrugerhvervets byggerier sidestilles med ukomplicerede industribyggerier, skal kommunerne have mulighed for at opkræve et omkostningsbestemt gebyr for sagsbehandlingen, som det er tilfældet for andre tilsvarende byggerityper.

For at sikre gennemsigtighed og øget ensartethed i det princip, der ligger til grund for gebyrfastsættelsen ved sagsbehandling af alle typer af byggeri, er det vigtigt, at gebyrerne fremover i højere grad afspejler kommunens ressourceforbrug. Fremover skal kommunerne derfor foretage en vurdering af, om gebyrerne indenfor de enkelte typer af byggesager, afspejler det ressourceforbrug, som kommunen har haft. Til brug herfor vil der blive udarbejdet en bekendtgørelse som skal angive, hvordan bygningstyperne skal kategoriseres, så det bliver muligt for kommunerne at fastlægge rammerne for udregningen af ressourceforbruget indenfor de enkelte bygningstyper. En inddeling kunne fx være i bygningstyperne: enfamiliehuse og sommerhuse, landbrugsbygninger, kontorbygninger mv. Denne ændring af den hidtidige praksis har til hensigt at bevirke, at der ikke systematisk opkræves et højere gebyr for enkelte typer af byggeri, end hvad kommunens faktiske omkostninger er for sagsbehandlingen af denne type af byggeri.

F. t. l. vedr. byggeoven

Ændringerne af principperne for kommunernes beregningsmetode vil indgå i et tillæg til bygningsreglementet BR08.

Præciseringen af hvilket princip, der ligger til grund for gebyrfastsættelsen, skal ses som et supplement til, at kommunerne fra foråret 2008 skal offentliggøre sine sagsbehandlingstider for byggesager, jf. lov om ændring af byggeoven af 6. juni 2007. Offentliggørelsen af sagsbehandlingstider og en øget gennemsigtighed i gebyrfastsættelsen ventes tilsammen at give borgere og virksomheder større klarhed over den service, de kan forvente af kommunens behandling af en byggesag.

7. Evaluering

Lovforslaget vil skulle evalueres i 2012 med henblik på eventuelt yderligere ændringer i organiseringen af byggesagsbehandlingen. Efter lovens vedtagelse nedsættes en arbejdsgruppe, der skal fastlægge rammerne for evalueringen.

8. Markedskontrol med byggevarer

Danmarks import af byggevarer er de seneste 10 år steget med 100 procent til ca. 50 mia. kr. Samtidig produceres et stigende antal byggevarer i lande uden for EU, hvor der er ringe eller slet ingen kontrol med produktionsmetoderne. Med henblik på at sikre, at de byggevarer, der anvendes i dansk byggeri, lever op til de gældende sikkerheds- og sundhedsmæssige krav, er det helt afgørende, at der foretages en effektiv markedskontrol af byggevarer.

Efter de gældende regler er det kommunalbestyrelsen, som varetager kontrollen med byggevarer. Med henblik på at opfylde sine kontrolforpligtelser kan kommunalbestyrelsen, jf. den gældende § 19 i byggeoven, uden retskendelse forlange adgang til privat ejendom for at undersøge, om der er sket overtrædelse af byggeovngivningen eller regler udstedt i medfør af loven. Kommunalbestyrelsen har således i dag vide kontrolbeføjelser. Såfremt kommunalbestyrelsen ved en sådan kontrolundersøgelse konstaterer, at byggevarer ikke opfylder de lovgivningsmæssige krav, skal kommunalbestyrelsen underrette Erhvervs- og Byggestyrelsen, som kan udstede påbud om, at det ulovlige forhold bringes til ophør.

Til trods for kommunalbestyrelsernes underretningsspligt har Erhvervs- og Byggestyrelsen i de seneste 6 år kun modtaget et meget begrænset antal indberetninger fra kommunerne, hvilket tyder på, at kommunerne har haft vanskeligt ved at løfte kontrolopgaven. Som konsekvens heraf og i erkendelse af, at der i fremtiden - henset til den stigende import fra lande uden for EU - er behov for en mere effektiv kontrol

med byggevarerne, hjemtog Erhvervs- og Byggestyrelsen efter aftale med KL pr. 1. januar 2008 kontrollen med byggevarer.

Formålet med det foreliggende lovforslag er således at give Erhvervs- og Byggestyrelsen samme kontrolmuligheder, som kommunalbestyrelsen har efter gældende regler.

Det betyder, at der med lovforslaget skabes hjemmel til, at Erhvervs- og Byggestyrelsen og personer, som er særligt bemyndiget hertil får, hvor det skønnes nødvendigt som led i kontrolarbejdet, adgang til privat ejendom, og at økonomi- og erhvervsministeren får hjemmel til at udstede påbud om tilbagekaldelse og tilbagetrækning af ulovlige varer.

Erhvervs- og Byggestyrelsens adgang til privat ejendom er begrænset i forhold til kommunernes nu gældende beføjelse, idet det konkretiseres, at Erhvervs- og Byggestyrelsen alene har adgang til at kontrollere byggevarer, byggepladser, lokaliteter, hvor der opbevares byggevarer og relevante dokumenter.

Herudover foreslås det, at der skabes hjemmel til, at Erhvervs- og Byggestyrelsen kan offentliggøre navne på de virksomheder, som overtræder reglerne om byggevarer, således at forbrugerne og andre aftagere af byggevarer kan informeres om resultaterne af kontrollen med byggevarerne. Dette er på linje med, hvad der fx sker i forbindelse med defekt elmateriel efter stærkstrømsloven.

9. Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner

Med forslaget skal kommunerne ikke længere kontrollere den tekniske del af byggesagsbehandlingen for småhuse, mindre byggerier og ukomplicerede erhvervsbyggerier. Kommunernes omkostninger til den tekniske del af byggesagsbehandlingen ved denne type byggeri udgør i dag skønsmæssigt 100-120 mio. kr.

Knap halvdelen af denne omkostning dækkes ved gebyrer, mens den anden halvdel dækkes via skatte-subsidiering. Kommunerne opnår dermed en nettosparelse på 50-60 mio. kr. svarende til de sparede omkostninger til skatte-subsidiering af den tekniske del af byggesagsbehandling.

Ukompliceret erhvervsbyggeri og jordbrugserhvervets drifts- og avlsbygninger vil fortsat skulle kontrolleres for ét teknisk forhold, nemlig brandsikkerhed. Dette vil koste kommunerne ca. 5 mio. kr. årligt, hvoraf det forventes, at kommunerne finansierer halvdelen via gebyrer. Gebyret ventes at udgøre ca. 1,7 mio. for jordbrugserhvervets byggerier, mens gebyret for det øvrige erhverv vil udgøre ca. 0,8 mio. kr.

Lovforslaget betyder endvidere, at jordbrugserhvervets bygninger sidestilles med andre ukomplicerede erhvervsbygninger. Det vurderes, at kommunerne fremover vil opkræve et gebyr for den bebyggelsesregulerende del af byggesagsbehandlingen svarende til ca. 8 mio. kr. årligt. Samlet vil jordbrugserhvervet få en øget gebyrbetaling på ca. 10 mio. kr. årligt.

Som følge af lovforslaget skal Erhvervs- og Byggestyrelsen udvikle og vedligeholde bekendtgørelser og målrettet information til virksomheder og borgere. Erhvervs- og Byggestyrelsen vil derfor som følge af forslaget få øgede udgifter svarende til 1,2 mio. kr. årligt.

Lovforslagets bemyndigelse af Erhvervs- og Byggestyrelsen til dennes varetagelse af markedskontrollen med byggevarer har ingen nye økonomiske konsekvenser.

Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser for regionerne.

10. Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner

Lovforslaget betyder, at den del af kommunernes byggesagsbehandling, som består i kontrol af en bygnings tekniske forhold, reduceres markant. Det anslås, at kommunerne vil få mulighed for at omplacere ressourcer svarende til 50-150 medarbejdere til andre opgaver som følge af lovforslaget.

Ændringen af markedskontrollen med byggevarer har ingen nye økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner

Lovforslagets bemyndigelse af Erhvervs- og Byggestyrelsen til dennes varetagelse af markedskontrollen med byggevarer har ingen nye administrative konsekvenser.

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for regionerne.

11. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Det forventes, at forslaget vil medføre betydelige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget betyder, at ca. 90 pct. af alt byggeri ikke vil være underlagt kommunal teknisk kontrol.

Bygherrer sparer ca. 50 mio. kr. pr år svarende til den del af byggesagsgebyret, der vedrører de tekniske forhold, og som kommunerne ikke længere skal opkræve.

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer, at forslaget medfører store positive erhvervsøkonomiske konsekvenser

og væsentlige administrative lettelser (over 10.000 timer) for de omfattede bygherrer. Forslaget bør ikke forelægges et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler, da forslaget indebærer lettelser og ikke byrder for virksomhederne.

Det forventes dog, at de bygherrer, der ikke allerede foretager en tilstrækkelig kvalitetssikring i projekteringen af deres bygninger, vil skulle bruge mere tid på at foretage kvalitetssikring. Det vurderes dog, at bygherrerne samlet set vil opleve store administrative lettelser som følge af lovforslaget.

Jordbrugserhvervet vil som følge af lovforslaget i forhold til byggesagsbehandlingen blive sidestillet med de øvrige erhverv. Jordbrugserhvervet ventes derfor at få en øget gebyrbetaling på ca. 10 mio. kr. årligt fordelt på ca. 1,7 mio. kr. til kontrol af de brandmæssige forhold og ca. 8 mio. kr. til kontrol af de bybyggelsesregulerende forhold.

Lovforslagets bemyndigelse af Erhvervs- og Byggestyrelsen til dennes varetagelse af markedskontrollen med byggevarer har ingen nye økonomiske og administrative konsekvenser.

12. Administrative konsekvenser for borgerne

Som følge af at den tekniske del af kommunernes byggesagsbehandling falder bort, kan borgerne potentielt opleve en kortere sagsbehandlingstid i kommunerne.

Lovforslagets bemyndigelse af Erhvervs- og Byggestyrelsen til dennes varetagelse af markedskontrollen med byggevarer har ingen administrative konsekvenser.

13. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

14. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

15. Høring

Følgende myndigheder, organisationer m.fl. har været hørt over udkastet til lovforslaget, der desuden har været offentliggjort på Erhvervs- og Byggestyrelsens hjemmeside og høringsportalen: Dansk Byggeri, Dansk Bygningsinspektørforening, Dansk Ejendomsrådgiverforening, Dansk Gartneri, Dansk Industri, Dansk Landbrug, Dansk Standard, Danske Arkitektvirksomheder, Datatilsynet, De Samvirkende Invalideorganisationer, Den Danske Landinspektørforening, Det Centrale Handicapråd, Direktoratet for Fødevare Erhverv, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ejendomsforeningen Danmark, Energistyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, ETA-Dan-

mark A/S godk.org. Byggevarer, Finansministeriet, Finanstilsynet, Fonden Realdania, Forbrugerstyrelsen, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, F.R.I. Forbrugerrådet, Forsikring og Pension, Håndværksrådet, Indenrigsministeriet, Ingeniørforeningen i Danmark, Justitsministeriet, Jyske Grundejerforeninger, Kommunernes Landsforening, Kommunalteknisk Chefforening, Konkurrencestyrelsen, Konstruktørforeningen, Landsbyggefonden, Landbrugsrådet, Lejernes Landsorganisation, Lejeorganisationen BOSAM – Boligforeningernes sammenslutning i DK, Ministeriet for

Familie og Forbrugeranliggender, Miljøministeriet, Miljøstyrelsen, Parcelhusejernes Landsforening, Praktiserende Landinspektørers Forening, Realkreditrådet, Sikkerhedsstyrelsen, SKAT, Slots- og Ejendomsstyrelsen, Statens Byggeforskningsinstitut, Statsministeriet, SBB - Sammenslutningen af bygningssagkyndige, Sundhedsstyrelsen, Tekniq, Installatørernes organisation, Teknologisk Institut, Transport- og Energiministeriet, Træbranchens Oplysningsråd, Universitets- og Bygningsstyrelsen, Velfærdsministeriet, VVS leverandørerne.

16. Sammenfattende skema

Vurdering af konsekvenser af lovforslag	Positive konsekvenser/ mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/ merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Kommunerne vil få reduceret deres udgifter til byggesagsbehandling. Besparelsen vurderes at være 100-120 mio. kr. årligt.	Det vurderes, at kommunerne vil miste gebyrindtægter fra byggesagsbehandlingen svarende til ca. 50 mio. kr. årligt.
	Kommunerne vil få øgede gebyrindtægter i forbindelse med bebyggelsesregulerende byggesagsbehandling af jordbrugerhvervets bygninger. Gebyrindtægterne vurderes at være ca. 10 mio. kr. årligt.	Erhvervs- og Byggestyrelsen vil få udgifter til udvikling og vedligeholdelse af informationsmateriale. Udgiften ventes at blive ca. 1,2 mio. kr. årligt.
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Lovforslaget indebærer, at kommunerne får mulighed for at omplacere ressourcer svarende til 50-150 medarbejdere til andre opgaver.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) vurderer, at forslaget medfører store positive erhvervsøkonomiske konsekvenser og væsentlige administrative lettelser (over 10.000 timer) for de omfattede bygherrer.	Jordbrugerhvervet ventes at få en øget gebyrbetaling på ca. 10 mio. kr. årligt.
	Bygherren ventes at spare ca. 50 mio. kr. pr. år svarende til den del af byggesagsgebyret, der vedrører de tekniske forhold, og som kommunerne ikke længere skal opkræve.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) vurderer, at forslaget medfører store positive erhvervsøkonomiske konsekvenser og væsentlige administrative lettelser (over 10.000 timer) for de omfattede bygherrer.	Ingen

Vurdering af konsekvenser af lovforslag	Positive konsekvenser/ mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/ merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Administrative konsekvenser for borgerne	Som følge af, at den tekniske del af kommunernes byggesagsbehandling falder bort, kan det medføre, at borgerne oplever en kortere sagsbehandlingstid i kommunerne.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Når en ansøger ønsker at projektere en bygning, som er nævnt i § 11, stk. 1, og som er omfattet af § 16, stk. 3, udvides ansøgerens ansvar set i forhold til den nuværende situation. I dag er det kommunalbestyrelsens opgave, at opstille krav på de områder, hvor bygningsreglementet ikke gør det. Efter lovændringen kan kommunalbestyrelsen ved de bygninger, der er omfattet af både § 11, stk. 1 og § 16, stk. 3, kun stille krav til de bebyggelsesregulerende forhold, såsom afstand til skel, bygningshøjde mv., såfremt bygningsreglementet ikke har nogen krav. Vedrørende de tekniske forhold vil det herefter være ansøgerens ansvar at sørge for, at projekteringen udarbejdes, så lovens formål varetages.

I sådanne tilfælde skal ansøgeren i forbindelse med, at der ansøges om byggetilladelse, jf. § 16, stk. 1, tilkendegive overfor kommunalbestyrelsen, at byggeriet vedrørende de tekniske forhold overholder lovens formål. Tilkendegivelsen skal ske i forbindelse med, at ansøgeren skriver under på, at lovens krav er overholdt. Der vil således ikke være nogen særskilt blanket, som skal underskrives.

Til nr. 2

Her indsættes en ny overskrift, som præciserer de følgende bestemmelser indhold.

Til nr. 3

I § 16, stk. 1, gives kommunalbestyrelsen hjemmel til at kræve de oplysninger, som er nødvendige for at kunne foretage en bedømmelse af ansøgningen.

Herudover beskriver stk. 1, at i de tilfælde hvor en ansøger ønsker at opføre en bebyggelse, som vedkommende mener er undtaget fra kommunalbestyrelsens kontrol af de tekniske forhold, skal dette angives i ansøgningen om byggetilladelse. I ansøgningen skal an-

gives om den ansøgte bygning falder ind under undtagelsesbestemmelsen i § 16, stk. 3.

Kommunalbestyrelsen skal foretage en selvstændig vurdering af, om den ansøgte bygning er omfattet af § 16, stk. 3, eller ej. Denne afgørelse kan påklages i henhold til § 23.

Til brug for bedømmelsen af, hvorvidt en bygning er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i § 16, stk. 3, udarbejdes efter vedtagelse af loven en bekendtgørelse, som nærmere beskriver, hvilke bygningstyper som er undtaget.

I stk. 2, står beskrevet, at ansøgeren skal fremsende relevante tekniske oplysninger om bygningens tekniske forhold til brug for opbevaring af bygningens data. Bestemmelsen er indsat fordi, når kommunalbestyrelsen ikke længere skal påse tekniske forhold i en byggesag, vil de heller ikke kunne kræve, at ansøgeren skal fremsende oplysninger om de tekniske forhold. Ansvaret for at byggesagen indeholder relevante tekniske oplysninger, er alene ansøgerens.

Tekniske oplysninger om en bygning er meget relevante for senere ejere af bygningen fx til brug for vurderinger af en senere om- eller tilbygning. Det er således vigtigt, at centrale dokumenter, som beskriver væsentlige tekniske forhold ved byggeriet, arkiveres hos kommunen.

Kommunerne har alene en arkivfunktion i relation til de tekniske dokumenter. Af samme grund skal kommunen ikke bruge tid på at undersøge de fremsendte dokumenter nærmere. Skulle det efterfølgende vise sig, at dokumenterne indeholder oplysninger om ulovlige forhold, vil kommunens manglende reaktion ved modtagelse af dokumenterne, ikke have præjudiciel betydning ved fx en senere lovlighedsessag i henhold til § 16 C, stk. 3.

I stk. 3, nr. 1-4 nævnes de bygningstyper som fritages fra kommunalbestyrelsens kontrol af de tekniske forhold.

De bygningstyper som er nævnt i nr. 1 og 2, er dem som i tidligere bygningsreglementer og i bygningsreglementet 2008 er undtaget fra kravet om ibrugtag-

ningstilladelse, idet der til disse bygningstyper stilles krav om færdigmelding. Som eksempel herpå kan nævnes enfamiliehuse, sommerhuse, garager, carporte mv.

Som eksempler på bygninger som typisk vil være omfattet af nr. 3 og 4, kan nævnes åbne kreaturbygninger, lader, maskinhaller, lagerbygninger, simple produktionsbygninger og mindre bygninger til industrielt brug mv.

Ved ansøgning om byggetilladelse, skal ansøgeren overfor kommunalbestyrelsen beskrive, hvilken bygningstype der ansøges om, og om ansøgeren mener, at bygningen er undtaget fra kommunalbestyrelsens kontrol af de tekniske forhold. Se bemærkninger til nr. 7.

Stk. 4 nævner de forhold, der i medfør af denne lov forstås ved tekniske forhold. Med oplistningen er der taget udgangspunkt i de krav, som er fastsat i bygningsreglement 2008.

I bygningsreglementet 2008 afsnit 1.5, stk. 2, nr. 2 står nævnt, at kommunalbestyrelsen skal forlange trykmåling af lufttætheden i mindst 5 pct. af sagerne. Dette krav vedrører et teknisk forhold, men vil stadig være gældende efter lovforslaget, således at kommunalbestyrelsen fortsat skal forlange måling af lufttætheden i mindst 5 pct. af sagerne.

Stk. 5 fastsætter at kommunalbestyrelsen fortsat skal kontrollere brandforholdene i jordbrugserhvervets avls- og driftsbygninger, industri- og lagerbygninger og i sammenbyggede enfamiliehuse med over to husstande. Selvom disse bygninger er undtaget fra kommunalbestyrelsens kontrol af de tekniske forhold, skal kommunalbestyrelsen fortsat kontrollere om kravene til brandforhold er opfyldt. Dette skyldes bl.a., at disse bygninger oftest har et vist omfang, hvilket betyder, at en brand hurtigt vil kunne udvikle sig.

De bygningstyper, som ikke er omfattet af undtagelsen i stk. 2, vil være større byggerier, såsom lejlighedsejendomme, kontorer, institutioner og lignende. Fejl i denne type byggeri kan have alvorlige sikkerhedsmæssige og økonomiske konsekvenser, og det er derfor nødvendigt med en kommunal kontrol af byggerierne. Ved større byggerier skal kommunerne derfor fortsat kontrollere og godkende disse byggeriers tekniske forhold, herunder beregninger af fx installationer, tagets bæreevne og virkningsgraden af centralvarmekedler.

Stk. 6 og 7, er en videreførelse af § 16, stk. 1, 3-5 pkt.

Stk. 8, er en videreførelse af § 16, stk. 3.

I *stk. 9*, bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om, hvilke byg-

ningstyper, som er undtaget fra kommunalbestyrelsens tekniske kontrol. Denne hjemmel forventes udnyttet til at udarbejde en bekendtgørelse, som fastlægger nogle mere konkrete retningslinier for, hvilke bygninger der er tale om.

Ministeren bemyndiges yderligere til at fastlægge nærmere regler om, hvad der efter loven forstås ved tekniske forhold. Denne hjemmel ønskes indført, så det er muligt senere at fastsætte yderligere regler, såfremt det skulle vise sig nødvendigt med en justering af oplistningen af de tekniske forhold.

Efter § 16, indsættes ny underoverskrift, som præciserer de følgende reglers indhold.

§ 16 A er en videreførelse af § 16, stk. 2, som beskriver, at arbejder der er omfattet af byggelovens § 2, ikke må tages i brug uden kommunalbestyrelsens tilladelse, og at der kan fastsættes regler om midlertidig ibrugtagen af et byggearbejde.

§ 16 B er en videreførelse af § 16, stk. 4 og 5, som beskriver, at der kan optages regler om indskrænkning i kravene om tilladelser, og at bygningsmæssige foranstaltninger, der tjener forsvarsmæssige eller andre formål, kan påbegyndes og tages i brug uden tilladelse under visse betingelser.

I § 16 C er stor udstrækning en videreførelse af § 16 A, hvorefter kommunalbestyrelsens handlemuligheder og pligter i forbindelse med sagsbehandlingen beskrives. Som noget nyt skal kommunalbestyrelsen ikke påse, at lovens krav til de tekniske forhold er opfyldt, når der er tale om en bygning, der er omfattet af lovens § 16, stk. 3.

Er der i en ansøgning om byggetilladelse anført, at bygningen er omfattet af § 16, stk. 3, skal kommunalbestyrelsen foretage en selvstændig vurdering af, om den også mener, at den pågældende bygning er undtaget fra kommunalbestyrelsens tekniske kontrol. Mener kommunalbestyrelsen ikke dette er tilfældet, skal den meddele dette til ansøgeren, som har mulighed for at klage over afgørelsen til statsforvaltningen i henhold til § 23.

Til brug for vurderingen af, om en bygning er omfattet af § 16, stk. 3, udarbejdes en bekendtgørelse.

Til nr. 4

Det er fortsat kommunalbestyrelsen, som er den tilsynsførende myndighed i henhold til byggeloven. Bestemmelsen angiver, at i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen kan forlange adgang til en privat ejendom, har den ret til at tage relevant faglig bistand med. Denne ændring tilføjes for at tydeliggøre, at kommunalbestyrelsen har hjemmel til at tage andre personer med end kommunale medarbejdere.

Til nr. 5

§ 23 ændres pga. at § 16 A, stk. 4, nu indholdsmæssigt hedder § 16 C, stk. 4.

Til nr. 6

§ 24, stk. 1, fastlægger, at klagefristen fortsat er 4 uger regnet fra den dag kommunalbestyrelsens afgørelse er blevet meddelt adressaten.

Til nr. 7

Det foreslås, at der i § 30, stk. 1, fastlægges, at en undladelse af at give oplysninger og at undlade at udtage prøver efter § 31 B, stk. 3 og stk. 5, som beskrevet i lovforslagets § 1, nr. 18, kan straffes med bøde, med mindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Til nr. 8

Markedskontrol af byggevarer i de nordiske lande viser, at der kan være store fortjenester ved at fremstille og sælge produkter, der ikke lever op til de mindstekrav, der er gældende i landene. Der bør derfor ved fastsættelsen af bødestørrelse tages hensyn hertil og til selve overtrædelsens karakter.

Det foreslås derfor, at der indføres en ny bestemmelse i byggelovens § 30, stk. 6, hvoraf det fremgår, at der ved udmåling af bødestraf i henhold til § 30, stk. 1, litra i-j og stk. 2, ud over regler i straffelovens kapitel 10 skal tages hensyn til virksomhedernes omsætning og overtrædelsens karakter.

Med overtrædelsens karakter tænkes der især på de tilfælde, hvor der ved salget af ulovlige varer kan være overhængende risiko for brand, sikkerhed eller sundhed. Af præventive hensyn bør dette derfor afspejles i bødestørrelsen. Med virksomhedens omsætning menes der virksomhedens samlede omsætning af det ulovlige produkt.

Til nr. 9

I § 31, stk. 1, foreslås det, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om betingelser for markedsføring og salg af byggevarer og herunder fastsætte regler med henblik på opfyldelse af De Europæiske Fællesskabers forordninger og direktiver om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer og om bygnings energiforhold og lignende bygningsrelaterede bestemmelser.

Bestemmelsen er en videreførelse af § 31, stk. 1, i den gældende byggelov. Det præciseres dog i bestemmelsen, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler for alle byggevarer og ikke kun for de

byggevarer, der er omfattet af mærknings- og certificeringsordningerne i byggeveddirektivet.

Til nr. 10

Her indsættes en ny overskrift, som præciserer de følgende bestemmelsers indhold.

Med lovforslagets § 31 A konkretiseres det, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om kontrol og tilsyn med, at byggeloven og de i medfør af de i § 31, stk. 1, fastsatte bestemmelser overholdes. Dette giver en mulighed for at fastlægge de overordnede rammer for kontroludøvelsen og angive specifikke regler om kontrollen af fx bestemte typer byggevarer.

Med stk. 1, 2. pkt. gives der hjemmel til, at der kan fastsættes nærmere regler om, at fabrikanten eller importøren af en byggevare kan pålægges at betale for de udgifter, der måtte opstå i forbindelse med stikprøvekontrollen. Denne hjemmel forventes udnyttet til at fastsætte regler om, at såfremt et produkt ikke er lovligt, kan udgifterne til prøvningen blive pålagt det relevante led i omsætningskæden.

Det foreslås endvidere, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at private og offentlige virksomheder kan udføre de tilsyns- og kontrolopgaver, der fastsættes i henhold til § 31 A, stk. 1. 1. punktum. Bestemmelsen skal give mulighed for, at private og offentlige virksomheder kan udføre de praktiske kontrolfunktioner, således at virksomhederne foretager kontrol af byggevarer i offentligt tilgængelige lokaler og i den forbindelse anmoder om oplysninger, der efter lovgivningen skal udleveres til den almindelige forbruger. Der vil ikke blive delegeret afgørelseskompetence eller myndighedsudøvelse til disse virksomheder.

Med § 31 A, stk. 2, fastslås det, at hvis økonomi- og erhvervsministeren konstaterer, at en byggevare eller installationer, der er beregnet til at indgå i et byggeri, ikke opfylder de krav, der er fastsat i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller i Det Europæiske Fællesskabs forordninger og direktiver, kan ministeren påbyde producenten eller enhver, der har bragt varen i omsætning, at forholdet skal bringes i orden inden for en given frist.

§ 31 A, stk. 3, omfatter tilfælde, hvor der er udstedt påbud om tilbagekaldelse, og hvor der er udstedt påbud om tilbagetrækning. Forskellen mellem tilbagetrækning og tilbagekaldelse er, at producenten, importøren mv. ved påbud om tilbagetrækning alene skal foretage handlinger med henblik på at begrænse det fremtidige salg, markedsføring mv. af produktet, mens den pågældende ved påbud om tilbagekaldelse

skal foretage handlinger med henblik på at få allerede leverede produkter leveret tilbage fra aftageren. Der henvises i øvrigt til definitionerne af tilbagetrækning og tilbagekaldelse i produktsikkerhedslovens § 7 a. Ved ulovlig forstås, at en vare ikke lever op til bestemmelserne i byggeloven, bestemmelser fastsat i medfør af byggeloven eller Det Europæiske Fællesskabs forordninger og direktiver.

For at kunne udføre en effektiv kontrol med markedsføringen og salget af byggevarer skal den kontroludøvende myndighed kunne gennemføre tilsyn og have adgang til de lokaliteter, hvor opbevaring, markedsføring og salg af byggevarer foregår. Hermed menes, at kontrolhederne som en aktiv foranstaltning kan foretage varslede kontorbesøg på lokaliteter hvor der opbevares byggevarer.

Markedskontrolordningen skal administreres i overensstemmelse med reglerne i lov nr. 442 af 6. juni 2004, om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter og det strafretlige forbud mod selvinkriminering. Hovedreglen i lov om retssikkerhed § 18 er, at en part skal underrettes inden et tvangsindgreb finder sted. Der findes dog en mulighed for at fravige denne hovedregel, hvis øjemedet med tvangsindgrebs gennemførelse ville forspildes, hvis forudgående underretning skulle gives. Denne undtagelse tager først og fremmest sigte på tilfælde, hvor en myndighed foretager tvangsindgreb som led i sin kontrol- eller tilsynsvirksomhed. Kontrolbesøg kan således foretages uvarslet, hvis det i det konkrete tilfælde efter en konkret vurdering må antages, at øjemedet ville blive forspildt, såfremt der skete forudgående varsling, fx hvis der på grund af tidligere erfaringer med en part er grund til at antage, at den pågældende vil bortskaffe de effekter mv., der ønskes kontrolleret. Varsling vil også kunne undlades i tilfælde, hvor det generelt må antages, at øjemedet ville blive forspildt, såfremt den pågældende borger eller virksomhed var advaret forinden.

Med den foreslåede formulering i § 31 B, stk. 1, gives økonomi- og erhvervsministeren eller den offentlige myndighed, han bemyndiger hertil derfor mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til byggevarer, byggepladser, lokaliteter, hvor byggevarerne opbevares og relevante dokumenter. Lovændringen foreslås som konsekvens af, at Erhvervs- og Byggestyrelsen pr. 1. januar 2008 hjemtager markedskontrollen med byggevarer fra kommunalbestyrelserne. Lovændringen sigter således på at give Erhvervs- og Byggestyrelsen samme kontrolmuligheder, som kommunalbestyrelsen har efter gældende regler, således at der sikres grundlag for en effektiv markedskontrol.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at Erhvervs- og Byggestyrelsen eller en anden offentlig myndighed som led i sit kontrolarbejde, kan få adgang til de konkrete byggevarer og de lokaliteter, hvor byggevarerne opbevares, eksempelvis på lagre eller i containere. Kontrolheden har dermed adgang til fx et lager i et byggemarked, så det er muligt at stoppe salget og distributionen af ulovlige varer. Parallelt med lovforslagets § 19, stk. 1, 2. pkt. kan myndigheden lade sig bistå af personer, der besidder relevant teknisk indsigt.

Behovet for uanmeldte kontrolbesøg skal ses i lyset af, at det kan have alvorlige sundheds- og sikkerhedsmæssige konsekvenser, såfremt der bliver anvendt byggevarer, der ikke opfylder de gældende standarder eller krav i bygge Lovgivingen. Sådanne byggevarer kan fx indeholde giftige stoffer, som kan have sundhedsskadelige – eller deciderede livsfarlige – konsekvenser, hvis de bygges ind i huse, der anvendes til beboelse. Ligeledes kan ulovlige byggevarer have en manglende bæreevne og funktionalitet, som i yderste konsekvens kan føre til risiko for sammenstyrtninger. Det vurderes, at der i visse tilfælde kan være behov for at skaffe sig adgang og foretage nærmere undersøgelser – også imod forhandlerens ønske, og at det bedst egnede middel til at gennemføre sådanne undersøgelser er uanmeldte kontrolbesøg. Bestemmelsen vil derfor være af central betydning i situationer, hvor der fx er overhængende risiko for, at brand-, sundheds- og sikkerhedsfarlige varer bringes i omsætning, og hvor den ansvarlige producent, importør eller forhandler mv. ikke ønsker at medvirke til at hindre dette.

Med § 31 B, stk. 1, skabes der desuden hjemmel til, at kontrolheden har adgang til at se 1) byggevarer, 2) byggepladser, 3) lokaliteter og 4) relevante dokumenter. Ved byggevarer forstås i denne sammenhæng alle varer, der fremstilles med henblik på at indgå varigt i bygværker, herunder bygninger og anlægsarbejder.

Ved byggepladser forstås et sted hvor et bygværk opføres. Ved lokaliteter forstås såvel offentligt tilgængelige eller privat steder, hvor producenter, forhandlere, importører og øvrige omsætningsled opbevarer byggevarer. Som eksempler kan nævnes lagre, containere og forretningslokaler. Ved relevante dokumenter forstås overensstemmelseserklæringer, som er et dokument, der følger enhver CE-mærket byggevare i medfør af byggevarer direktivet, og dokumenter med angivelse af virksomhedens omsætning af det ulovlige produkt og dokumenter med angivelse af, hvilke forhandlere der har aftaget det ulovlige produkt. Der

skal gives adgang til dokumenter både i fysisk og elektronisk form.

I § 31 B, stk. 2, foreslås det, at politiet om nødvendigt yder bistand til kontrollen gennemført i medfør af § 31 B, stk. 1. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler herom.

I § 31 B, stk. 3, foreslås det, at ethvert led i omsætningen af byggevarer efter anmodning fra den, der udfører kontrollen, skal give alle oplysninger, som har betydning for kontrollens gennemførelse jf. bestemmelserne fastsat i henhold til §§ 31 og 31 A. Formålet med dette er at sikre at den kontroludøvende myndighed får adgang til alle de relevante oplysninger. Bestemmelsen skal fortolkes i overensstemmelse med selvinkrimineringsprincippet i § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, hvilket betyder, at forpligtelsen til at afgive oplysninger som hovedregel bortfalder, såfremt der indledes strafferetlig forfølgning.

I § 31 B, stk. 4, er det foreslået, at den kontroludøvende myndighed vederlagsfrit kan udtage eller pålægge virksomheden at udtage prøver af byggevarer, herunder halvfabrikata og færdigvarer. Bestemmelsens formål er at sikre, at myndigheden kan udtage prøveeksemplarer af byggevarer og bestanddele heraf med henblik på at foretage undersøgelser eller afprøvninger for at fastslå, om byggevareren lever op til krav fastsat i byggeloven, bestemmelser, der er fastsat i henhold hertil, eller Det Europæiske Fællesskabs forordninger. Såfremt den kontroludøvende myndighed betaler for en vare i forbindelse med stikprøvekontrollen, og det senere viser sig, at denne vare ikke lever op til gældende regler, kan der kræves tilbagebetaling for varen i overensstemmelse med de almindelige køberetlige mangelsbeføjelser.

Med § 31 B, stk. 5, foreslås det, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at ethvert led i omsætningen af byggevarer skal yde Erhvervs- og Byggestyrelsen eller personer, der er særligt bemyndiget hertil, jf. § 31 A, stk. 1, bistand ved forsendelse af prøver og afholde udgifterne herved. Bestemmelsen har til formål at sikre, at såfremt de udtagne vareprøver skal fragtes eller sendes, skal ethvert led i omsætningen yde vederlagsfri bistand hertil.

Der må ud fra proportionalitetsbetragtninger gælde visse begrænsninger i myndighedens mulighed for stikprøvevis at udtage byggevarer til kontrol. Krav om udtagelse af prøveeksemplarer bør ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for en omhyggelig markedskontrol. Myndigheden bør derfor være opmærksom på, at det ikke medfører uforholdsmæssige omkost-

ninger og klart og præcist angive, hvad det er for materiale, der efterlyses. Det vil således falde inden for bestemmelsens formål at kræve prøveeksemplarer for at foretage enkelte afprøvninger af byggevarer eller lignende, hvorimod egentlige forskningsprojekter falder udenfor.

Bestemmelsen finder anvendelse over for ethvert led i omsætningen, og tænkes primært anvendt over for producenter og EU-importører. Bestemmelsen udelukker således ikke, at kontrolmyndighederne eksempelvis kan udtage prøveeksemplarer uden betaling hos detailedet, eller på den enkelte byggeplads. Det er op til kontrolmyndighederne at afgøre hos hvilket led i omsætningen, det vil være mest hensigtsmæssigt at udføre denne del af kontrolarbejdet.

Det vil særligt for små detailhandlere kunne være økonomisk belastende at skulle levere mange eksemplarer af værdifulde produkter. Det vil ikke være acceptabelt, hvis prøveudtagningen i en enkelt forretning får et omfang, så forretningens eksistens bliver truet. I hvert fald i sådanne tilfælde må kontrolmyndighederne være henvist til helt eller delvist at udtage prøveeksemplarer hos tidligere led i salgskæden.

Der kan udtages flere eksemplarer af samme produkt. Dette da det vil være hensigtsmæssigt at have et eller flere ekstra produktteksemplarer, som ikke udsættes for test og derfor er intakte, således at der ikke opstår bevisproblemer med hensyn til det testede produkts identitet.

Myndigheden har pligt til at returnere produktteksemplarer, som der ikke længere af hensyn til sagsbehandling er behov for at opbevare.

Det foreslås, at økonomi- og erhvervsministeren i § 31 C bemyndiges til at fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelse af resultater og art og omfang af sanktioner på grundlag af kontrol, som gennemføres i medfør af § 31 A eller de i medfør af § 31 A stk. 1 udfærdigede bestemmelser.

Formålet er at styrke oplysningen til forbrugere og andre aflagere af byggevarer. Behovet for oplysning skal ses i lyset af, at det kan have alvorlige sundheds- og sikkerhedsmæssige konsekvenser, såfremt der bliver anvendt byggevarer, der ikke opfylder de gældende standarder eller krav i byggelovgivningen. Sådanne byggevarer kan fx indeholde giftige stoffer, som kan have kræftfremkaldende effekt, hvis de bygges ind i huse, der anvendes til beboelse. Ligesom ulovlige byggevarer kan have en manglende stabilitet og manglende robusthed, som i yderste konsekvens kan føre til risiko for sammenstyrtninger. Bestemmelsen foreslås indsat, så det bliver muligt at orientere offentligheden om resultaterne af de gennemførte kontrol-

F. t. l. vedr. byggeloven

foranstaltninger. Det vurderes, at dette i sig selv vil have en præventiv effekt i forhold til virksomhedernes overholdelse af byggelovgivningen.

Under hensyn til formålet vil der kun ske offentliggørelse, som beskrevet, når der er truffet afgørelse om, at en byggevarer er behæftet med mangler, der gør den ulovlig. Offentliggørelsen vil derfor først ske, når de relevante undersøgelser er afsluttet. Hvis afgørelsen indbringes for domstolene, har det som udgangspunkt ikke betydning for offentliggørelsesadgangen. Erhvervs- og Byggestyrelsen vil som led i sin virksomhed kunne orientere generelt og statistisk om markedskontrol i relevante medier. Den generelle orientering vil typisk ske efterfølgende.

Som udgangspunkt vil kontrolresultater fra samtlige byggevarer virksomheder blive offentliggjort på internettet. Denne offentliggørelse vil ske i overensstemmelse med Erhvervs- og Selskabsstyrelsens regler for anvendelse af CVR-data. Derudover vil offentliggørelsesordning efterleve de standardvilkår, som Datatilsynet fastsætter i medfør af persondatalovens § 9, stk. 3, dog ikke vilkåret om, at der skal foretages en anonymisering. Baggrunden for fravigelsen af dette vilkår er, at en anonymisering vil være i strid med det grundlæggende formål med offentliggørelsesordningen.

Som led i offentliggørelsesordningen vil det med bestemmelsen være muligt at offentliggøre bødestørrelser. Det skal i den forbindelse bemærkes, at der kan rejses spørgsmål om, hvorvidt den foreslåede ordning om offentliggørelse af navne og bødestørrelser indebærer en fravigelse af de almindelige principper, som ligger bag reglerne i forvaltningslovens bestemmelser om tavshedspligt, og reglerne i persondataloven. På denne baggrund har Økonomi- og Erhvervsministeriet - ved vurderingen af, om offentliggørelsesordningen bør indføres - foretaget en afvejning af på den ene side virksomhedernes interesse i at beskytte oplysninger om deres eventuelle fortrolige forhold og på den anden side offentlighedens interesse i, at de nævnte oplysninger offentliggøres.

Det er Økonomi- og Erhvervsministeriets vurdering, at de hensyn, der begrundet offentliggørelsesordningen, herunder hensynet til at sikre sikkerhed og sundhed i byggeriet, er tilstrækkelige vægtige til - over for de virksomhedernes interesse i at beskytte oplysninger om deres forhold - at der bør være adgang til på Internettet at offentliggøre navne på virksomheder, som er blevet idømt en sanktion for overtrædelse af byggelovens regler. Oplysninger om firmatilknytningsforhold skal sikre øget gennemsigtighed, så aftagerne af byggevarer har mulighed at identificere de virksomheder, der har begået overtrædelser af reglerne. Samtidig vil en angivelse af firmanavn kunne bidrage til, at virksomhederne tager et større ansvar for, at de varer som importeres fra udlandet lever op til gældende standarder.

Offentliggørelsen sker for en begrænset tidsperiode på 2 år.

Endelig præciseres det i bestemmelsen, at økonomi- og erhvervsministeren kan videregive kontrolresultater til organer i det Europæiske Fællesskab. Denne bestemmelse er indsat for, at den danske stat kan leve op til sine fællesskabsretlige forpligtelser inden for bygge- og byggevarerlovgivningen.

Den foreslåede § 31 D er overvejende en videreførelse af den gældende § 31 A i byggeloven. Det er således i § 31 D, stk. 1, præciseret, at økonomi- og erhvervsministeren kan delegerer sine beføjelser efter byggeloven til en anden offentlig myndighed. § 31 D, stk. 2, er overvejende en videreførelse af gældende ret. Af bestemmelsen fremgår det, at ministeren kan fastsætte regler om klageadgang, herunder at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, hvis ministeren henlægger sine beføjelser efter loven til en anden offentlig myndighed.

ad

§ 31 E er en videreførelse af den gældende § 31 C i byggeloven.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I byggeloven, jf. lovekøntgørelse nr. 452 af 24. juni 1998 som ændret ved lov nr. 228 af 31. marts 2001, § 2 i lov nr. 1088 af 17. december 2002, § 1 i lov nr. 484 af 9. juni 2004, § 41 i lov nr. 542 af 24. juni 2005 og § 1 i lov nr. 575 af 6. juni 2007, foretages følgende ændringer:

1. »Stk. 2. Ved projektering af de bygninger, der er nævnt i stk. 1, og i det omfang der i bygningsreglementet ikke er fastsat bestemmelser om det pågældende tekniske forhold, har ansøgeren ansvaret for, at projekteringen vedrørende disse forhold varetager de hensyn, som loven tilsigter at varetage.«

2. Efter overskriften til kapitel 4 »Administrative bestemmelser«, indsættes som overskrift:

»Byggetilladelse«

3. § 16-16A ophæves, og i stedet indsættes »§ 16. Arbejder, der er omfattet af § 2, må ikke påbegyndes uden byggetilladelse. Kommunalbestyrelsen kan kræve, at ansøgeren giver de oplysninger, der er nødvendige for bedømmelse af ansøgningen. Ansøgeren skal i ansøgningen om byggetilladelse oplyse, om bygningen er omfattet af stk. 3.

Stk. 2. Ansøgeren skal til kommunalbestyrelsen fremsende relevante tekniske oplysninger om bygningens data til brug for opbevaring.

§ 16. Arbejder, der er omfattet af § 2, må ikke påbegyndes uden byggetilladelse fra kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen kan kræve, at ansøgeren giver de oplysninger, der er nødvendige for bedømmelse af ansøgningen. En byggetilladelse kan opdeles i deltilladelser, hvis byggeriet efter kommunalbestyrelsens skøn kan påbegyndes, uden at alle forhold i byggesagen er endeligt afklaret. En tilladelse bortfalder, hvis det af tilladelsen omfattede arbejde ikke er påbegyndt inden 1 år fra tilladelsens dato. Må det antages at et projekt, der omfatter flere bygninger, ikke kan færdiggøres inden 2 år efter dets påbegyndelse, kan tilladelsen begrænses til en del af projektet.

Stk. 2. Arbejder, der er omfattet af § 2, må ikke tages i brug uden kommunalbestyrelsens tilladelse. I bygningsreglementet kan optages bestemmelser om midlertidig ibrugtagen af et byggearbejde, før det er endeligt færdiggjort.

Gældende formulering

Stk. 3. I bygningsreglementet kan der fastsættes bestemmelser om, at kommunalbestyrelsen ikke må meddele tilladelse efter stk. 1, før der er meddelt nødvendig tilladelse efter anden lovgivning til det ansøgte.

Stk. 4. I bygningsreglementet kan optages bestemmelser om indskrænkninger i kravene om tilladelser som nævnt i stk. 1 og stk. 2, herunder bestemmelser, der helt eller delvis undtager bestemte arter af bebyggelse fra kravene.

Stk. 5. Bygningsmæssige foranstaltninger, der tjener forsvarsmæssige eller andre formål, som efter vedkommende ministers skøn bør hemmeligholdes, kan påbegyndes og tages i brug uden tilladelse fra kommunalbestyrelsen i det omfang, de ikke omfatter tilslutning til vej, forsynings- eller afløbsledninger eller lignende anlæg.

Lovforslaget

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal ikke foretage en vurdering af de tekniske forhold ved følgende bygningstyper, jf. dog stk. 5 og 8:

- 1) Mindre bygninger, herunder carporte, garager, udhuse, drivhuse og tilbygninger hertil mv.
- 2) Småhuse, herunder enfamiliehuse, tilbygninger til og ombygninger af enfamiliehuse, sommerhuse, opvarmede udestuer mv.
- 3) Jordbrugserhvervets avls- og driftsbygninger.
- 4) Industri- og lagerbygninger, hvor installationerne har et begrænset omfang, hvor bygningen kun har en etage og hvor bygningen har en let tagkonstruktion.

Stk. 4. Ved tekniske forhold forstås i denne lov krav, som er indført i medfør af byggeloven til

- 1) adgangsforhold eller tilgængelighed herunder, krav til indretning,
- 2) konstruktioner herunder krav til fugt og holdbarhed,
- 3) brandforhold,
- 4) indeklima,
- 5) energiforbrug og
- 6) installationer.

Stk. 5. I sager vedrørende bygninger omfattet af § 16, stk. 3 og 4 foretager kommunalbestyrelsen uanset stk. 4, en vurdering af, om lovgivningens krav til brandforhold er opfyldt. Tilsvarende gælder i sager om sammenbyggede enfamiliehuse med over 2 husstande, herunder række- og kædehuse, hvor kommunalbestyrelsen ligeledes foretager en vurdering af de brandtekniske forhold.

Stk. 6. En byggetilladelse kan opdeles i deltilladelser, hvis byggeriet efter kommunalbestyrelsens skøn kan påbegyndes, uden at alle forhold i byggesagen er endeligt afklaret.

Stk. 7. En tilladelse bortfalder, hvis det af tilladelsen omfattede arbejde ikke er påbegyndt inden 1 år fra tilladelsens dato. Må det antages at et projekt, der omfatter flere bygninger, ikke kan færdiggøres inden 2 år fra dets påbegyndelse, kan tilladelsen begrænses til en del af projektet.

Gældende formulering

§ 16 A. Kommunalbestyrelsen påser i sagsbehandlingen, at denne lov og de regler, der er fastsat i medfør heraf, overholdes

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen påser, at påbud efter loven eller de nævnte regler efterkommes, og at vilkår fastsat i tilladelser eller dispensationer overholdes.

Stk. 3. Bliver kommunalbestyrelsen opmærksom på et ulovligt forhold, skal den søge forholdet lovliggjort, medmindre det er af ganske underordnet betydning.

Stk. 4. En meddelelse om standsning af et byggearbejde, der er påbegyndt uden fornøden tilladelse, kan ikke påklages efter § 23, medmindre det gøres gældende, at arbejdet ikke kræver forudgående tilladelse.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan på ejerens bekostning lade et påbud om at berigtige et ulovligt forhold tinglyse på ejendommen. Når forholdet er berigtiget, skal kommunalbestyrelsen på ejerens bekostning lade påbudet aflyse fra tingbogen.

Lovforslaget

Stk. 8. I bygningsreglementet kan der fastsættes bestemmelser om, at kommunalbestyrelsen ikke må meddele tilladelse efter stk. 1, før der er meddelt nødvendig tilladelse efter anden lovgivning til det ansøgte.

Stk. 9. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke bygningstyper der er undtaget fra teknisk kontrol hos kommunalbestyrelsen, jf. stk. 3, samt om hvad der efter denne lov forstås ved tekniske forhold, jf. stk. 4.

Ibrugtagningstilladelse

§ 16 A. Arbejder, der er omfattet af § 2, må ikke tages i brug uden kommunalbestyrelsens tilladelse. I bygningsreglementet kan optages bestemmelser om midlertidig ibrugtagen af et byggearbejde, før det er endeligt færdiggjort.

§ 16 B. I bygningsreglementet kan optages bestemmelser om indskrænkning i kravene om tilladelser som nævnt i § 16, stk. 1, og § 16 A, stk. 1.

Stk. 2. Bygningsmæssige foranstaltninger, der tjener forsvarsmæssige eller andre formål, som efter vedkommende ministers skøn bør hemmeligholdes, kan påbegyndes og tages i brug uden tilladelse fra kommunalbestyrelsen i det omfang, de ikke omfatter tilslutning til veje, forsynings- eller afløbsledninger eller lignende anlæg.

*Gældende formulering**Lovforslaget**Kommunalbestyrelsen som bygningsmyndighed*

§ 16 C. Kommunalbestyrelsen påser i sagsbehandlingen, at denne lov og de regler, der er fastsat i medfør heraf, overholdes, jf. dog § 16, stk. 3. I de tilfælde hvor der i en ansøgning om byggetilladelse er anført, at bygningen er omfattet af § 16, stk. 3, skal kommunalbestyrelsen påse, om dette er berettiget. Finder kommunalbestyrelsen, at dette ikke er tilfældet, skal kommunalbestyrelsen underrette ansøgeren herom. Kommunalbestyrelsens afgørelse kan påklages i henhold til § 23.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen påser, at påbud efter loven eller de nævnte regler efterkommes, og at vilkår fastsat i tilladelser eller dispensationer, som er meddelt af kommunalbestyrelsen, overholdes.

Stk. 3. Bliver kommunalbestyrelsen opmærksom på et ulovligt forhold, skal den søge forholdet lovliggjort, medmindre det er af ganske underordnet betydning.

Stk. 4. En meddelelse om standsning af et byggearbejde, der er påbegyndt uden fornøden tilladelse, kan ikke påklages efter § 23, medmindre det gøres gældende, at arbejdet ikke kræver forudgående tilladelse.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan på ejerens bekostning lade et påbud om at berigtige et ulovligt forhold tinglyse på ejendommen. Når forholdet er berigtiget, skal kommunalbestyrelsen på ejerens bekostning lade påbudet aflyse fra tingbogen.«

4. I § 19, stk. 1, som 2. pkt.:

»Skal der foretages en undersøgelse af et teknisk forhold, kan kommunalbestyrelsen bistås af en person, som besidder relevant teknisk indsigt.«

Gældende formulering

§ 23. Kommunalbestyrelsens afgørelser vedrørende forhold, der er omfattet af denne lov, jf. dog § 12, stk. 7, § 16 A, stk. 4 og § 18 A, stk. 4 kan, for så vidt angår retlige spørgsmål påklages til statsamtet, i Københavns og Frederiksberg kommuner til bolig- og byministeren.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsens afgørelser kan i øvrigt ikke påklages til anden administrativ myndighed. Statsamtets afgørelser efter stk. 1 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsens afgørelser kan påklages af afgørelsens adressat og andre, der har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald. De Samvirkende Invalideorganisationer og medlemsorganisationer heraf er tillige berettiget til at påklage kommunalbestyrelsens afgørelser vedrørende handicapforhold.

Stk. 4. Bolig- og byministeren kan fastsætte bestemmelser om, at påklage ikke kan ske i sager vedrørende bestemmelser af underordnet eller mindre indgribende betydning.

§ 24. Når ikke andet er bestemt, er klagefristen 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 2. Afgørelser, som kan påklages, skal indeholde oplysning om, til hvilken myndighed klage kan ske, og om fristen for indgivelse af klage.

Stk. 3. Klage over et af kommunalbestyrelsen givet pålæg fritager ikke for at efterkomme dette. Dog kan klagemyndigheden bestemme, at en klage skal have opsættende virkning.

§ 30. Med bøde straffes den, der

- a. påbegynder et byggearbejde, tager et byggearbejde i brug eller i øvrigt iværksætter foranstaltninger uden at indhente tilladelse som foreskrevet i loven eller de i medfør af loven udfærdigede forskrifter eller gennemfører et byggearbejde eller anden foranstaltning, der kræver forudgående tilladelse, på anden måde end tilladt af vedkommende myndighed,

Lovforslaget

5. § 23, *stk. 1*, affattes således:

»Kommunalbestyrelsens afgørelser truffet i henhold til denne lov, kan, så vidt angår retlige spørgsmål, påklages til statsforvaltningen jf., dog § 12, stk. 7, § 16 C, stk. 4 og § 18 A, stk. 4.«

6. § 24, *stk. 1*, affattes således:

»Kommunalbestyrelsens afgørelser kan, når ikke andet er bestemt, påklages til statsforvaltningen inden 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende.«

Gældende formulering

- b. tilsidesætter vilkår, der er fastsat i en tilladelse i henhold til loven eller de i medfør af loven udfærdigede bestemmelser,
- c. undlader at efterkomme et påbud eller forbud, der er udstedt i henhold til loven eller de i medfør af loven udfærdigede bestemmelser,
- d. undlader at foretage vedligeholdelsesarbejder, som er nødvendige for at undgå, at der opstår fare for en bebyggelses beboere eller andre,
- e. overtræder §§ 6 B, 6 C og § 7, stk. 2, 1. pkt.,
- f. ikke efterkommer et påbud efter § 18 B, stk. 2, om at udlevere dokumenter,
- g. ikke efterkommer et påbud efter § 18 B, stk. 3, om at give adgang til ejendommen,
- h. ikke efterkommer et påbud efter § 18 B, stk. 4, om at udlevere tegninger, beregninger eller andet materiale.«

Lovforslaget

7. I § 30, stk. 1, *litra h*, ændres materiale. til: materiale,

8. I § 30, stk. 1, indsættes som *litra i* og *j*:

- »i) undlader at give oplysninger eller yde bistand til økonomi- og erhvervsministeren, eller personer, der er særligt bemyndiget hertil, jf. § 31 A, stk. 1, 2. pkt., efter § 31 B, stk. 3, eller
- j) undlader at udtage prøver efter § 31 B, stk. 4.«

9. § 31, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om betingelser for markedsføring og salg af byggevarer og herunder fastsætte regler med henblik på opfyldelse af De Europæiske Fællesskabers forordninger og direktiver om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer og om bygningers energiforhold og lignende bygningsrelaterede bestemmelser. «

§ 31. Bolig- og byministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af De Europæiske Fællesskabers direktiver om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer og om bygningers energiforhold og lignende bygningsrelaterede bestemmelser. Bolig- og byministeren kan herunder udpege et aktieselskab til i henhold til direktivet at udstede europæiske tekniske godkendelser. Alle omkostningerne i forbindelse med ansøgning om europæisk teknisk godkendelse afholdes af ansøgeren. Selskabets afgørelser kan ikke påklages til bolig- og byministeren.

Gældende formulering

Stk. 2. Bolig- og byministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af De Europæiske Fællesskabers direktiver om installationer til måling af udgifter til el, gas, vand og varme. Bolig- og byministeren kan herunder fastsætte regler om en kontrol- og godkendelsesordning for måleinstrumenter samt regler om, hvilke kategorier af måleinstrumenter der skal være omfattet af ordningen.

Stk. 3. Bolig- og byministeren kan fastsætte regler om, at alle omkostninger i forbindelse med ansøgning om udpegning som godkendelses-, kontrol-, certificerings- eller prøvningsorgan i henhold til de i stk. 1 nævnte direktiver, afholdes af ansøgeren.

Stk. 4. Bolig- og byministeren kan fastsætte regler om, at bemyndigede organer, der fungerer som godkendelses-, kontrol-, certificerings- eller prøvningsorgan i henhold til de i stk. 1 og 2 nævnte direktiver, kan opkræve betaling for de med deres arbejde forbundne udgifter.

§ 31 A. Henlægger økonomi- og erhvervsministeren sine beføjelser efter loven til Erhvervs- og Boligstyrelsen, kan ministeren fastsætte regler om klageadgang, herunder at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Lovforslaget

10. §§ 31 A-C ophæves og i stedet indsættes:

»Markedskontrol«

§ 31 A. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om tilsyn og kontrol med, at regler, der er fastsat i medfør af § 31, overholdes. Ministeren kan herunder fastsætte regler, der pålægger fabrikanten eller importøren af byggevarer at afholde samtlige udgifter i forbindelse med stikprøvekontrol. Ministeren kan bemyndige private eller offentlige virksomheder til at udføre denne kontrol.

Stk. 2. Konstaterer økonomi- og erhvervsministeren, at en byggevarer eller installationer, der er beregnet til at indgå i et byggeri, ikke opfylder de krav, der er fastsat i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller i Det Europæiske Fællesskabs forordninger og direktiver, kan ministeren påbyde producenten eller enhver, der har bragt varen i omsætning, at forholdet skal bringes i orden inden for en given frist.

Stk. 3. Bringes et ulovligt forhold ikke i orden inden tidsfristen, jf. stk. 2, kan økonomi- og erhvervsministeren påbyde producenten eller enhver, der har bragt varen i omsætning, at

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- 1) tilbagetrække varen med henblik på at forhindre, at et ulovligt produkt distribueres og eller markedsføres, indtil det ulovlige forhold er bragt til ophør,
- 2) tilbagekalde varen, med henblik på returnering af et ulovligt produkt, som producenten eller distributøren tidligere har leveret eller stillet til rådighed for forbrugere, virksomheder mv., indtil det ulovlige forhold er bragt til ophør, eller
- 3) sørge for, at byggevaren eller installationen fjernes fra en bygning eller et anlægsarbejde, hvor varen allerede er anvendt.«

§ 31 B. Økonomi- og erhvervsministeren, eller den offentlige myndighed han bemyndiger hertil, har som led i kontrollen efter reglerne udstedt i medfør af § 31 og § 31 A, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til kontrol af byggevarer, byggepladser og lokaliteter, hvor producenter, forhandlere, importører og øvrige omsætningsled opbevarer byggevarer, samt adgang til alle relevante dokumenter i både fysisk og elektronisk form. Myndigheden kan ved kontrollen lade sig bistå af personer, som besidder relevant teknisk indsigt.

Stk. 2. Politiet yder om nødvendigt bistand hertil. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler herom.

Stk. 3. Ethvert led i omsætningen af byggevarer skal efter anmodning fra den, der udfører kontrollen, give alle oplysninger, som har betydning for kontrollens gennemførelse. Ethvert led i omsætningen skal efter anmodning vederlagsfrit yde den fornødne bistand ved foranstaltninger, der iværksættes i henhold til loven eller de i medfør af loven fastsatte bestemmelser, herunder ved kontrol, prøveudtagning, kopiering og udlevering af skriftligt materiale og udskrift af elektroniske data.

Stk. 4. Ministeren, eller den offentlige myndighed han bemyndiger hertil, kan som led i markedskontrollen vederlagsfrit mod kvittering udtage eller pålægge virksomheden at udtage prøver af byggevarer, herunder halvfabrikata og færdigvarer.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 31 C. By- og boligministeren kan bemyndige kommunalbestyrelsen til at udøve de beføjelser, der ellers tilkommer By- og Boligministeriet i henhold til deklARATIONER eller servitutter pålagt en ejendom i medfør af tidligere byggelovgivning.

Stk. 5. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at ethvert led i omsætningen af byggevarer skal yde Erhvervs- og Byggestyrelsen samt personer, der er særligt bemyndigede hertil jf. § 31 A, stk. 1, bistand ved forsendelse af prøver og afholde udgifterne herefter.

§ 31 C. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelse af sanktioner efter § 31 A, stk. 3.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om videregivelse af kontrolresultater til organer i Det Europæiske Fællesskab.

§ 31 D. Økonomi- og erhvervsministeren kan delegere sine beføjelser efter denne lov til en anden offentlig myndighed.

Stk. 2. Henlægger økonomi- og erhvervsministeren sine beføjelser efter loven til en anden offentlig myndighed, kan ministeren fastsætte regler om klageadgang, herunder at afgørelsen ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 31 E. Økonomi- og erhvervsministeren kan bemyndige kommunalbestyrelsen til at udøve de beføjelser, der tilkommer økonomi- og erhvervsministeren i henhold til deklARATIONER eller servitutter pålagt en ejendom i medfør af tidligere byggelovgivning.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2009, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 11 -18, træder i kraft pr. 1. juni 2008.

Til lovforslag nr. L 122. Skriftlig fremsættelse (27. marts 2008)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af byggeloven (Afbureaukratisering af byggesagsbehandlingen og markedskontrol med byggevarer)

(Lovforslag nr. L 122).

Formålet med lovforslaget er at forenkle og afbureaukratisere kommunernes byggesagsbehandling. Dette sker ved at fritage kommunerne fra at føre kontrol med byggetekniske forhold ved mindre og ukomplicerede byggerier.

Kommunerne kontrollerer i dag alle byggeriers tekniske forhold, uanset om det er et ukompliceret enfamiliehus eller et stort, kompliceret byggeri. Da der opføres og ombygges ca. 60.000 bygninger årligt, hvoraf ca. 80-90 pct. er ukomplicerede byggerier, er den nuværende byggesagsbehandling i mange tilfælde unødigt tung og omkostningsfuld.

Lovforslaget indebærer, at kommunerne ikke længere skal kontrollere, om mindre bygninger, såsom enfamiliehuse, sommerhuse, garager mv. overholder de tekniske krav i bygningsreglementet. Fritagelsen er begrundet i, at bygningerne har en begrænset kompleksitet, og at eventuelle fejl vil have begrænsede sikkerheds- og sundhedsmæssige konsekvenser. Ukomplicerede industribygninger fritages ligeledes for kommunal kontrol af de tekniske forhold, idet lagerbygninger og ukomplicerede mindre industribygninger typisk opføres med velkendte teknikker, lav variation og ofte som standardiseret ele-

mentbyggeri. Kommunerne skal fortsat kontrollere de tekniske forhold ved komplicerede byggerier, så som etageejendomme til beboelse, sportsanlæg, butikcentre mv. Derudover skal kommunerne stadig kontrollere de bebyggelsesregulerende forhold ved alle byggerier, herunder bygningens afstand til naboskel, udseende og højde.

Det er allerede i dag bygherrens ansvar, at byggeriet overholder lovgivningens krav. Når kommunerne ikke længere skal kontrollere de tekniske forhold, bliver bygherrens ansvar mere tydeligt. Dette kan have en adfærdsregulerende effekt, idet en tydeliggørelse af ansvaret forventes at føre til øget fokus på kvalitetssikring hos både rådgivere og bygherrer.

I forbindelse med lovforslaget sidestilles jordbrugserhvervet med andre erhverv. Det betyder blandt andet, at jordbrugserhvervet fremover skal betale byggesagsgebyrer. Jordbrugserhvervets bygninger vil langt overvejende være at betragte som ukompliceret byggeri og skal derfor ikke teknisk byggesagsbehandles, men vil dog stadig skulle kontrolleres for brandtekniske forhold.

I lovforslaget indgår også markedskontrol, da Erhvervs- og Byggestyrelsen har hjemtaget opgaven med at kontrollere byggevarer fra kommunerne. Lovforslaget sikrer, at der kan gennemføres en effektiv markedskontrol af de byggevarer, som anvendes i dansk byggeri.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.